

Arrest

nr. 232 169 van 3 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 november 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. BRAUN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.M. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Fier (Albanië) en bent u in het bezit van de Albanese nationaliteit. Op 10 oktober 2010 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in. U verklaarde toen lid te zijn van de Socialistische Partij en sinds mei 2005 bij de politie van Mallakaster in Ballsh (Albanië) beginnen te werken. In mei 2006 vond u een anonieme dreigbrief waarin stond dat u een socialist was en dat u uw job moest verlaten. Op 24 mei 2006 werd u bedreigd en geslagen door twee gemaskerde mannen die zeiden dat u uw job diende te verlaten. In het kader van uw eerste verzoek nam het Commissariaat-generaal op 8 november 2006 een bevestigende

beslissing van weigering van verblijf. Er werd vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen zich situeren in de privaatrechtelijke sfeer en u maakte niet aannemelijk dat u geen beroep kon doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. U ging tegen deze beslissing niet in beroep en keerde in 2006 terug naar Albanië. In Albanië bent u in een aantal wraakkwesties verwickeld nadat in 2001 drie familieleden van u in Fier, namelijk een neef van uw vader G.S. (...), zijn zoon F.S. (...) en een neef van G. (...), I.S. (...) en uw broer in 2006 in Italië werden vermoord. U kent de daders niet, maar u vreest dat u zal gedood worden zodat u geen wraak op hen kan nemen. Als voorzorgsmaatregel woonde u dan ook afwisselend met uw gezin bij uw ouders in Kutë of bij uw schoonouders in Povelcë (Fier, Albanië). In 2007 werd een dorpsgenoot van u aangesproken door personen in een wagen die op zoek waren naar u. Uw dorpsgenoot vroeg wie ze waren en ze zeiden dat ze vrienden van u waren, waarop hij tegen hen zei dat ze u dan konden bellen. U vermoedt dat dit te maken had met de moorden op uw familieleden. In de periode 2006 tot en met 2009 ging u regelmatig voor enkele maanden naar Griekenland om er te werken. U kreeg er steeds een vergunning om te kunnen werken. Hierna kwam u ook regelmatig naar België omdat u nooit lang op één plek kon zijn. Op 1 mei 2015 ging u aan de slag bij de politie van Fier, waarna u met uw gezin naar een huurappartement in Fier verhuisde. In augustus 2016 was u een week werkzaam als politieagent in Dhërmi (Albanië). Tijdens die week hielden u en uw collega iemand tegen die in de verkeerde richting reed. Deze persoon zei dat hij de neef was van een volksvertegenwoordiger. Jullie vonden een grote zak cannabis in zijn wagen waarop jullie het bevel kregen hem naar het politiecommissariaat van Vlorë te brengen. Toen jullie vertrokken kwamen jullie twee politiewagens tegen die jullie vroegen om hem aan hen uit te leveren. Jullie keerden terug naar Dhërmi en u vermoedde dat deze actie niet verlopen was volgens de regels. Eveneens in Dhërmi werd u op de hoogte gebracht dat u de volgende dag moest deelnemen aan een actie in Gryka e Pocemit, op een cannabisplantage recht tegenover uw dorp. Bij die actie waren zowel de Albanese minister van Binnenlandse Zaken, de nationale directie van de Albanese politie, alsook leden van de Italiaanse politie aanwezig. Jullie vernielden niet alle cannabisvelden, maar dienden te stoppen op bevel van jullie commandant die zei dat de andere velden later vernietigd zouden worden. Een dag na de actie, op 31 augustus 2016, had u een dag vrijaf en u ging iets drinken met een collega, E.S. (...), in Divjakë (Albanië). Wanneer jullie met de wagen terugkeerden, liet een zwarte Mercedes jullie ter hoogte van Fier niet voorbij steken. U toeterde en zij staken een hand op. U belde de politie en stak de auto voorbij. In Fier, in de nabijheid van het politiecommissariaat kwam u in een file terecht. U voelde opeens glassplinters op u vallen en u zag dat u door drie onbekenden werd aangevallen met een koevoet. U sloeg uw autodeur open en dicht om hen af te weren. Uw collega lag buiten op de grond en werd aangevallen door drie andere onbekenden. U trok uw wapen waarop uw drie belagers wegvluchtten. U ging naar uw collega die nog steeds werd aangevallen en zei tegen zijn aanvallers dat zij afstand dienden te houden en dat jullie politieagenten waren, waarop u uw badge liet zien. Eén van hen greep uw hand vast, waarop u hem een slag gaf. U trok opnieuw uw wapen en zei hen op afstand te blijven. U probeerde vervolgens uw wapen opnieuw in uw holster te steken wanneer u plots langs achter werd vastgegrepen door twee andere mannen. Zij hielden uw wapen vast en in het tumult schoot u één keer op de grond. Toen verscheen er voor u een politieagent in uniform die zei dat ze van de politie waren waarop u hen uw wapen gaf. De twee personen die u vasthielden waren agenten in burger. De drie personen die uw collega aanvielen waren weggevlucht waardoor u de agenten die hadden ingrepen ervan verdacht dit opzettelijk te hebben gedaan. U werd naar het politiecommissariaat gebracht waar u vrij was. U was samen met vier andere politieagenten in een gang van het politiecommissariaat waar ook camera's hingen. Wanneer u een glas water nam, kreeg u langs achteren een slag. Toen u opnieuw bij bewustzijn kwam, zag u iemand in burger achter de politieagenten weggaan. U kreeg te horen dat dit A.D. (...) was, een agent van de misdaadpolitie. U vroeg aan de aanwezige politieagenten wie die persoon was dat hij zoiets deed. A. (...) wou u opnieuw aanvallen, maar u ontweek en u gaf hem een slag. Vervolgens werd u verhoord, waarin u meldde wat er gebeurd was en u werd in voorhechtenis geplaatst. De volgende dag kwam A. (...) u in uw cel bedreigen. Hij zei dat hij u en uw familie zou doden. Hierop contacteerde u uw echtgenote en vroeg u aan uw echtgenote om naar haar familie te gaan. De politieagenten in burger die u op straat in bedwang hadden gehouden, namelijk A.D. (...) en A.S. (...), dienden een klacht tegen u in. U werd beschuldigd van poging tot moord. U vertelde niets meer over het geweld en de bedreigingen die A.D. (...) tegen u geuit had. De procureur vroeg om u twintig dagen in de gevangenis te houden. Op 22 september 2016 verscheen u voor de rechter en werd u vrijgelaten onder voorwaarden. U diende zich wekelijks te melden. U werd ook geschorst als politieagent. Een tijdje later werd u ook ontslagen bij de politie, hoewel er nog geen uitspraak was in uw zaak. U ging hiertegen in beroep, maar uw ontslag werd enkel bevestigd. Op 3 maart 2017 werd uw zaak waarbij u beschuldigd werd van poging tot moord door de rechtbank geseponeerd bij gebrek aan bewijs. U vermoedt dat uw taken die u als politieagent uitvoerde aan de basis lagen van dit incident. In februari 2018 wanneer u uw wagen wou verkopen, benaderde een onbekende persoon u en zei dat hij wist waar jullie waren en waar uw kinderen naar school gingen. Tevens in februari 2018 kwam er een

wagen snel op u afgereden en kon u op nippertje wegspringen op het voetpad. Op 7 maart 2018 verliet u Albanië en reisde u naar België. Uw echtgenote, S.E. (...) (O.V. 5.981.735), en jullie kinderen reisden u achterna op 2 april 2018. Op 31 mei 2018 diende u uw huidige tweede verzoek in. Uw echtgenote diende tegelijkertijd haar eerste verzoek tot internationale bescherming in. U vreest in Albanië het slachtoffer te worden in de wraakkwesies waarin uw familie betrokken is. Tevens vreest u de personen die u aanvielen op 31 augustus 2016 en A.D. (...) die u naar aanleiding van dit incident bedreigde.

Ter ondersteuning van uw huidige tweede verzoek legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; een origineel certificaat van de politieacademie, d.d. 30 december 2015; een vrijlatingsbevel op uw naam door de Strafvorderinginstelling van Fier, d.d. 22 september 2016; de beslissing van het parket van de rechtbank van eerste aanleg van Fier, d.d. 29 maart 2017 om de strafzaak tegen u op beschuldiging van poging tot moord te annuleren omdat na onderzoek is gebleken dat u niet de intentie had om een moord te plegen en omdat de constitutieve elementen van een misdrijf niet aanwezig zijn; en een bevel van de beroepscommissie van de Directie van de Staatpolitie voor uw uitsluiting uit het snelle interventieteam, d.d. 7 november 2016.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient benadrukt te worden voor wat betreft de motieven die u uiteenzette bij uw vorige verzoek tot internationale bescherming, namelijk dat u gedwongen werd door onbekenden om ontslag te nemen als politieagent, het Commissariaat-generaal op 8 november 2006 een weigeringsbeslissing nam inzake uw verzoek tot internationale bescherming. Er werd vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen zich situeren in de privaatrechtelijke sfeer en u maakte niet aannemelijk dat u geen beroep kon doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. U brengt in het kader van uw huidige verzoek geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige beoordeling waardoor deze behouden blijft.

Wat betreft uw huidige tweede verzoek, verklaarde u dat u vreest in Albanië het slachtoffer te worden van een wraakactie van de moordenaars van uw neven en uw broers en van problemen met uw belagers van 31 augustus 2018 en A.D. (...).

Er dient allereerst evenwel opgemerkt te worden dat u de afgelopen jaren verschillende keren in België verbleef, ook na het incident van 31 augustus 2016 en telkens terugkeerde naar Albanië. De laatste keer dat u naar België kwam, voordat u definitief Albanië verliet in maart 2018, was in december 2017. U diende, uitgezonderd van uw eerste verzoek in 2006, geen enkele keer een verzoek tot internationale bescherming in. U stelde dat de reden hiervoor uw familie was – die niet met u meereisde – en dat u samen met hen een verzoek tot internationale bescherming wou indienen (2e verzoek CGVS I, p. 16-17). Voorts moet worden opgemerkt dat u na uw laatste aankomst in België in maart 2018, u nog eens twee maanden wachtte alvorens u een verzoek tot internationale bescherming indiende. U gaf aan dat uw vrouw niet helemaal overtuigd was (2e verzoek CGVS I, p. 9). Een dergelijke houding is evenwel niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en ondermijnt bijgevolg de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Wat betreft de problemen die u kende in augustus 2016 (u werd op straat door enkele onbekenden aangevallen die vervolgens konden ontsnappen door een tussenkomst van enkele agenten, waarmee uw belagers volgens u banden hebben en u werd vervolgens bedreigd door A.D. (...), 1 van die agenten die waren tussengekomen en die u vervolgens beschuldigd had van poging tot moord) dient opgemerkt

te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u geen beroep kan doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. U diende geen klacht in tegen uw belagers (CGVS I, p. 14) omdat u meent niet op de autoriteiten te kunnen rekenen aangezien u de invloed van A.D. (...) (die inspecteur is bij de misdaadpolitie) heeft opgemerkt doordat hij u zonder enig gevolg sloeg in het politiecommissariaat voor enkele camera's en u later bedreigde – waardoor ook uw advocaat u adviseerde om geen klacht in te dienen tegen A.D. (...) (CGVS I, p. 14), aangezien alle verklaringen en vaststellingen op papier gewijzigd werden (CGVS II, p. 6-7), aangezien uw zes belagers nog steeds op vrije voeten lopen terwijl ze volgens u gemakkelijk gevat kunnen worden (wat volgens u een indicatie is dat uw belagers banden hebben met de politie) (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 6), aangezien u in uw uitoefening van uw functie eerder getuige was van volgens u enkele wanpraktijken bij de politie (zo werden niet alle gevonden cannabisplantages meteen vernietigd en diende u de neef van een parlamentslid na arrestatie aan andere agenten over te dragen) (CGVS II, p. 4-5) en aangezien u in het nieuws genoeg voorbeelden ziet van hoe gevaarlijk het in Albanië is om hulp te zoeken (CGVS II, p. 12). Allereerst blijkt uit verklaringen geenszins dat A.D. (...) de autoriteiten in die mate kan beïnvloeden dat u geen beroep meer kan doen op de autoriteiten van uw land in geval van problemen met A.D. (...). Zo werd zijn klacht die hij tegen u indiende wegens de aanval in augustus 2016 uiteindelijk geannuleerd/geseponeerd nadat het parket had vastgesteld dat u geen misdrijf had gepleegd (CGVS I, p. 15). Verder is het ook weinig aannemelijk dat A.D. (...) u wil viseren aangezien uit de beslissing van het parket blijkt dat A. (...) zijn klacht tegen u heeft ingetrokken. Aan uw bewering dat al de verklaringen en vaststellingen gewijzigd werden op papier kan gelet op de vaststelling dat het parket op 2 maart 2017 uw versie van de confrontatie op 31 augustus 2018 bevestigde in hun beslissing tot het annuleren van een rechtszaak tegen u, zoals blijkt uit de door u ingediende beslissing van het parket, kan evenmin enig geloof gehecht worden. Dat u eerder getuige was van enkele wanpraktijken bij de politie weet evenmin te overtuigen als verklaring om geen stappen te ondernemen tegen uw belagers. U bent immers niet zeker dat er onregelmatigheden zijn gebeurd bij de overdracht van de neef van het parlamentslid aan enkele andere agenten (CGVS II, p. 4). Dat niet alle cannabisplantages meteen bij het vinden vernietigd worden kan te wijten zijn aan logistieke (tijd/middelen) of wettelijke beperkingen of wegens beperkingen verbonden aan de stand van een lopend politioneel/gerechtelijk onderzoek. Wat betreft uw bewering dat uw aanvallers van in de file banden hebben met de autoriteiten waardoor ze nog steeds op vrije voeten zijn moet opgemerkt worden dat het net de bedoeling is van het indienen van een klacht dat u bescherming krijgt tegen uw belagers. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. U diende echter geen klacht in tegen uw belagers uit de file, waardoor het ook niet onlogisch is dat ze nu nog steeds op vrije voeten zijn (CGVS II, p. 5). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Wat betreft uw verklaring aangaande de beweerd band tussen uw belagers in de file en de politie (CGVS II, p. 6) moet opgemerkt worden dat voorts uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. U diende nooit klacht in tegen de politie voor het door u ervaren gebrekkige/foutieve politie-optreden bij de confrontatie met uw belagers uit de file (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 6). Uw verklaringen dat het geen zin had en dat uw leven bedreigd werd volstaan, gelet op voorgaande informatie aangaande de beschikbare beschermingsmogelijkheden, niet als verschoning van uw nalaten (CGVS I, p. 14-16, CGVS II, p. 6-7). Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele

(veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Tot slot volstaat uw verwijzing naar wat u in het nieuws ziet niet om te besluiten dat u persoonlijk geen beroep kan doen op de bescherming van uw autoriteiten.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u geen klacht kon indienen tegen uw belagers (de aanvallers van in de file en A.D. (...)) en dat u geen beroep kon doen – of zou kunnen doen in geval van verdere problemen bij een terugkeer naar Albanië – op de hulp en bescherming van de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Wat betreft de gevreesde wraakacties van de moordenaars van uw neven en broer is het allereerst bijzonder opmerkelijk vast te stellen dat u niet (meer) weet wie de moordenaars van uw familieleden zijn (CGVS II, p. 3). Dat u zich ook nooit geïnteresseerd heeft in de identiteit van de moordenaars is gelet op uw hieraan verbonden vrees die er u toe aanzette om vaak te verhuizen (CGVS I, p. 12-13) op zijn minst merkwaardig te noemen (CGVS II, p. 3). Samen met voorgaande vaststellingen inzake het laattijdig indienen van uw huidig verzoek om internationale bescherming plaatsen deze bemerkingen ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees hieromtrent. Daargelaten de geloofwaardigheid heeft u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van concrete moeilijkheden met de moordenaars van uw familieleden geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uw verklaring niet meer in de politie te geloven ten gevolge van uw problemen in augustus 2016 kunnen gelet op bovenvermelde vaststelling dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u geen beroep kan doen op de hulp van uw autoriteiten naar aanleiding van de problemen in augustus 2016 niet weerhouden worden. Eenzelfde redenering dient gemaakt te worden voor de poging tot aanrijding en de bedreiging van februari 2018 – feiten waarvan u de politie evenmin op de hoogte bracht (CGVS I, p. 16).

Ten slotte verklaarde u onterecht ontslagen te zijn bij de politie. U stelde dat u ontslagen werd voordat de rechtbank een uitspraak deed in de klacht wegens poging tot moord (2e verzoek CGVS I, p. 8). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat stelde u dat u niet in beroep was gegaan tegen deze beslissing (2e verzoek CGVS I, p. 15), maar tijdens uw tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u dan toch in beroep te zijn gegaan bij de Commissie van Toezicht waar uw ontslag dan bevestigd werd. Uit het ter zake ingediende document blijkt echter dat u tegen deze beslissing nog in beroep kan gaan. U deed dit echter niet omdat u op dat moment bezig was met de veiligheid van uw familie (2e verzoek CGVS II, p. 10-11). Uit niets blijkt dan ook dat u geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden. Uit niets blijkt bovendien dat uw ontslag werd ingegeven door gronden opgenomen in de Geneefse Conventie of dat uw ontslag dient beschouwd te worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit noch uw werkzaamheden als politieagent staan hier niet ter discussie. Uw gerechtelijk documenten tonen enkel aan u werd vrijgelaten en beschuldigd werd van poging tot moord, maar dat deze zaak werd geannuleerd. De documenten betreffende uw ontslag bij de politie, tonen enkel aan dat u ontslagen werd en dit in een eerste beroepsprocedure bevestigd werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.E. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Fier (Albanië) en bent u in het bezit van de Albanese nationaliteit. U bent sinds 2002 gehuwd met S.M. (...) (O.V. X). Uw echtgenoot werkte van 2005 tot 2006 als politieagent in een raffinaderij in Ballsh (Albanië). Uw man werd lastiggevallen en bedreigd. Er werd hem gezegd dat hij zijn werk diende te verlaten. Uw man verliet Albanië en kwam naar België. Op 10 oktober 2006 diende uw echtgenoot een eerste verzoek tot internationale bescherming in. Op 8 november 2006 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Er werd vastgesteld dat de door uw echtgenoot aangehaalde problemen zich situeren in de privaatrechtelijke sfeer en hij maakte niet aannemelijk dat hij geen beroep kon doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. Uw echtgenoot ging tegen deze beslissing niet in beroep en keerde in 2006 terug naar Albanië. In het verleden werden drie neven van uw echtgenoot en de broer van uw echtgenoot vermoord. Jullie kennen de daders niet, maar jullie vreesden het slachtoffer te worden van deze moordenaars. Als gevolg hiervan verhuisden jullie vaak. Uw echtgenoot vernam van een buurman dat er onbekenden achter hem kwamen vragen en dat hij deze verdacht vond. In 2015 startte uw echtgenoot bij de staatspolitie in Fier. In 2016 was uw echtgenoot samen met een collega in zijn persoonlijke wagen op weg naar Fier. Een andere wagen maakte manoeuvres en uw echtgenoot en collega gebaarden hem te stoppen. Zij belden de politie, maar niemand nam op. Uw echtgenoot en zijn collega staken de wagen voorbij en wat verderop dienden ze door een file te stoppen. Uw echtgenoot werd door drie personen aangevallen met een koevoet en ze sloegen zijn raam stuk. Zijn collega werd eveneens aangevallen door drie andere belagers. Uw echtgenoot zei dat hij bij de politie werkte en nam zijn wapen. Toen zij het wapen zagen, gingen zijn drie belagers weg. Uw echtgenoot ging zijn collega helpen, maar hij werd langs achter vastgegrepen door twee politieagenten in burger. Zij probeerden zijn wapen af te nemen en in het tumult ging zijn wapen af. Er verscheen een agent in uniform die hem zei zijn wapen neer te leggen en dat ze van de politie waren. Hun belagers waren verdwenen en werden ook niet geïdentificeerd. Uw echtgenoot werd meegenomen naar het politiecommissariaat en wanneer hij water wou drinken, werd hij door één van de agenten in burger geslagen. Hierbij waren andere agenten aanwezig, alsook hingen er camera's in de gang. Uw echtgenoot sloeg terug, maar werd in de boeien geslagen. Uw echtgenoot belde u op dat er een misverstand was en dat u voorzichtig diende te zijn en naar uw ouders moest gaan. Uw ouders hadden de confrontatie van uw echtgenoot echter reeds op het nieuws gezien en waren naar u gekomen. Vervolgens werd uw echtgenoot door dezelfde agent in burger bedreigd in zijn cel. Hij zei tegen uw echtgenoot dat hij hem en zijn familie zou doden. Uw echtgenoot werd beschuldigd van moord. U wou uw echtgenoot opzoeken in de cel, maar hij wou u niet zien. U ging op zoek naar getuigen, maar een collega van uw echtgenoot kwam langs en zei dat u hiermee diende te stoppen en dat uw echtgenoot zou worden vrijgelaten. Uw echtgenoot zei tevens tegen u dat u geen stappen diende te ondernemen omdat dit het niet waard was. Na tweeëntwintig dagen werd hij voorwaardelijk vrijgelaten. De onbekende belagers van uw echtgenoot werden niet gevonden. Uw echtgenoot vermoedde dat het te maken had met zijn werk als politieagent waarbij hij cannabisplantages diende te vernielen. Jullie hadden stress, uw echtgenoot sliep niet meer en u huilt sindsdien veel. Zes maanden na het incident werd de zaak tegen uw echtgenoot geseponneerd omdat er geen bewijzen waren. Uw echtgenoot kwam enkele keren naar België maar u was er nog niet klaar voor om Albanië te verlaten. Wanneer uw echtgenoot zijn wagen poogde te verkopen, werd hij benaderd door een man die hem zei dat ze heel goed wisten waar jullie waren. In 2018 was er echter een incident waarbij uw echtgenoot bijna opzettelijk werd aangereden, waarna u besloot om ook naar België te komen. Op 1 april 2018 reisde u met het vliegtuig naar België. Op 31 mei 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Uw echtgenoot diende tegelijk zijn tweede huidige verzoek in.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort en de originele paspoorten van uw kinderen E. (...), M. (...) en T. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot S.M. (...) (O.V. X). Zijn verzoek tot internationale bescherming werd kennelijk ongegrond verklaard. Zijn beslissing luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient benadrukt te worden voor wat betreft de motieven die u uiteenzette bij uw vorige verzoek tot internationale bescherming, namelijk dat u gedwongen werd door onbekenden om ontslag te nemen als politieagent, het Commissariaat-generaal op 8 november 2006 een weigeringsbeslissing nam inzake uw verzoek tot internationale bescherming. Er werd vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen zich situeren in de privaatrechtelijke sfeer en u maakte niet aannemelijk dat u geen beroep kon doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. U brengt in het kader van uw huidige verzoek geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige beoordeling waardoor deze behouden blijft.

Wat betreft uw huidige tweede verzoek, verklaarde u dat u vreest in Albanië het slachtoffer te worden van een wraakactie van de moordenaars van uw neven en uw broers en van problemen met uw belagers van 31 augustus 2018 en A.D. (...).

Er dient allereerst evenwel opgemerkt te worden dat u de afgelopen jaren verschillende keren in België verbleef, ook na het incident van 31 augustus 2016 en telkens terugkeerde naar Albanië. De laatste keer dat u naar België kwam, voordat u definitief Albanië verliet in maart 2018, was in december 2017. U diende, uitgezonderd van uw eerste verzoek in 2006, geen enkele keer een verzoek tot internationale bescherming in. U stelde dat de reden hiervoor uw familie was – die niet met u meereisde – en dat u samen met hen een verzoek tot internationale bescherming wou indienen (2e verzoek CGVS I, p. 16-17). Voorts moet worden opgemerkt dat u na uw laatste aankomst in België in maart 2018, u nog eens twee maanden wachtte alvorens u een verzoek tot internationale bescherming indiende. U gaf aan dat uw vrouw niet helemaal overtuigd was (2e verzoek CGVS I, p. 9). Een dergelijke houding is evenwel niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en ondermijnt bijgevolg de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Wat betreft de problemen die u kende in augustus 2016 (u werd op straat door enkele onbekenden aangevallen die vervolgens konden ontsnappen door een tussenkomst van enkele agenten, waarmee uw belagers volgens u banden hebben en u werd vervolgens bedreigd door A.D. (...), 1 van die agenten die waren tussengekomen en die u vervolgens beschuldigd had van poging tot moord) dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u geen beroep kan doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. U diende geen klacht in tegen uw belagers (CGVS I, p. 14) omdat u meent niet op de autoriteiten te kunnen rekenen aangezien u de invloed van A.D. (...) (die inspecteur is bij de misdaadpolitie) heeft opgemerkt doordat hij u zonder enig gevolg sloeg

in het politiecommissariaat voor enkele camera's en u later bedreigde – waardoor ook uw advocaat u adviseerde om geen klacht in te dienen tegen A.D. (...) (CGVS I, p. 14), aangezien alle verklaringen en vaststellingen op papier gewijzigd werden (CGVS II, p. 6-7), aangezien uw zes belagers nog steeds op vrije voeten lopen terwijl ze volgens u gemakkelijk gevat kunnen worden (wat volgens u een indicatie is dat uw belagers banden hebben met de politie) (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 6), aangezien u in uw uitoefening van uw functie eerder getuige was van volgens u enkele wanpraktijken bij de politie (zo werden niet alle gevonden cannabisplantages meteen vernietigd en diende u de neef van een parlamentslid na arrestatie aan andere agenten over te dragen) (CGVS II, p. 4-5) en aangezien u in het nieuws genoeg voorbeelden ziet van hoe gevaarlijk het in Albanië is om hulp te zoeken (CGVS II, p. 12). Allereerst blijkt uit verklaringen geenszins dat A.D. (...) de autoriteiten in die mate kan beïnvloeden dat u geen beroep meer kan doen op de autoriteiten van uw land in geval van problemen met A.D. (...). Zo werd zijn klacht die hij tegen u indiende wegens de aanval in augustus 2016 uiteindelijk geannuleerd/geseponeerd nadat het parket had vastgesteld dat u geen misdrijf had gepleegd (CGVS I, p. 15). Verder is het ook weinig aannemelijk dat A.D. (...) u wil viseren aangezien uit de beslissing van het parket blijkt dat A. (...) zijn klacht tegen u heeft ingetrokken. Aan uw bewering dat al de verklaringen en vaststellingen gewijzigd werden op papier kan gelet op de vaststelling dat het parket op 2 maart 2017 uw versie van de confrontatie op 31 augustus 2018 bevestigde in hun beslissing tot het annuleren van een rechtszaak tegen u, zoals blijkt uit de door u ingediende beslissing van het parket, kan evenmin enig geloof gehecht worden. Dat u eerder getuige was van enkele wanpraktijken bij de politie weet evenmin te overtuigen als verklaring om geen stappen te ondernemen tegen uw belagers. U bent immers niet zeker dat er onregelmatigheden zijn gebeurd bij de overdracht van de neef van het parlamentslid aan enkele andere agenten (CGVS II, p. 4). Dat niet alle cannabisplantages meteen bij het vinden vernietigd worden kan te wijten zijn aan logistieke (tijd/middelen) of wettelijke beperkingen of wegens beperkingen verbonden aan de stand van een lopend politioneel/gerechtelijk onderzoek. Wat betreft uw bewering dat uw aanvallers van in de file banden hebben met de autoriteiten waardoor ze nog steeds op vrije voeten zijn moet opgemerkt worden dat het net de bedoeling is van het indienen van een klacht dat u bescherming krijgt tegen uw belagers. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. U diende echter geen klacht in tegen uw belagers uit de file, waardoor het ook niet onlogisch is dat ze nu nog steeds op vrije voeten zijn (CGVS II, p. 5). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Wat betreft uw verklaring aangaande de beweerd band tussen uw belagers in de file en de politie (CGVS II, p. 6) moet opgemerkt worden dat voorts uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. U diende nooit klacht in tegen de politie voor het door u ervaren gebrekkige/foutieve politie-optreden bij de confrontatie met uw belagers uit de file (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 6). Uw verklaringen dat het geen zin had en dat uw leven bedreigd werd volstaan, gelet op voorgaande informatie aangaande de beschikbare beschermingsmogelijkheden, niet als verschoning van uw nalaten (CGVS I, p. 14-16, CGVS II, p. 6-7). Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Tot slot volstaat uw verwijzing naar wat u in het nieuws ziet niet om te besluiten dat u persoonlijk geen beroep kan doen op de bescherming van uw autoriteiten.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u geen klacht kon indienen tegen uw belagers (de aanvallers van in de file en A.D. (...)) en dat u geen beroep kon doen – of zou kunnen doen in geval van verdere problemen bij een terugkeer naar Albanië – op de hulp en bescherming van de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Wat betreft de gevreesde wraakacties van de moordenaars van uw neven en broer is het allereerst bijzonder opmerkelijk vast te stellen dat u niet (meer) weet wie de moordenaars van uw familieleden zijn (CGVS II, p. 3). Dat u zich ook nooit geïnteresseerd heeft in de identiteit van de moordenaars is gelet op uw hieraan verbonden vrees die er u toe aanzette om vaak te verhuizen (CGVS I, p. 12-13) op zijn minst merkwaardig te noemen (CGVS II, p. 3). Samen met voorgaande vaststellingen inzake het laattijdig indienen van uw huidig verzoek om internationale bescherming plaatsen deze bemerkingen ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees hieromtrent. Daargelaten de geloofwaardigheid heeft u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van concrete moeilijkheden met de moordenaars van uw familieleden geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uw verklaring niet meer in de politie te geloven ten gevolge van uw problemen in augustus 2016 kunnen gelet op bovenvermelde vaststelling dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u geen beroep kan doen op de hulp van uw autoriteiten naar aanleiding van de problemen in augustus 2016 niet weerhouden worden. Eenzelfde redenering dient gemaakt te worden voor de poging tot aanrijding en de bedreiging van februari 2018 – feiten waarvan u de politie evenmin op de hoogte bracht (CGVS I, p. 16).

Ten slotte verklaarde u onterecht ontslagen te zijn bij de politie. U stelde dat u ontslagen werd voordat de rechtbank een uitspraak deed in de klacht wegens poging tot moord (2e verzoek CGVS I, p. 8). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat stelde u dat u niet in beroep was gegaan tegen deze beslissing (2e verzoek CGVS I, p. 15), maar tijdens uw tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u dan toch in beroep te zijn gegaan bij de Commissie van Toezicht waar uw ontslag dan bevestigd werd. Uit het ter zake ingediende document blijkt echter dat u tegen deze beslissing nog in beroep kan gaan. U deed dit echter niet omdat u op dat moment bezig was met de veiligheid van uw familie (2e verzoek CGVS II, p. 10-11). Uit niets blijkt dan ook dat u geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden. Uit niets blijkt bovendien dat uw ontslag werd ingegeven door gronden opgenomen in de Geneefse Conventie of dat uw ontslag dient beschouwd te worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit noch uw werkzaamheden als politieagent staan hier niet ter discussie. Uw gerechtelijk documenten tonen enkel aan u werd vrijgelaten en beschuldigd werd van poging tot moord, maar dat deze zaak werd geannuleerd. De documenten betreffende uw ontslag bij de politie, tonen enkel aan dat u ontslagen werd en dit in een eerste beroepsprocedure bevestigd werd.”

Derhalve dient uw verzoek eveneens kennelijk ongegrond verklaard te worden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit noch deze van uw kinderen wordt hier immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen omschrijven wat zich aandient als een enig middel als volgt:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953; van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS; en van artikelen 197, 198 en 199 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, 1979)."

Verzoekende partijen citeren artikel 27 van voormeld KB van 11 juli 2003 (PR CGVS) en stellen dat verweerder van dit artikel geen correcte toepassing maakte. Verder wijzen zij op de voormelde proceduregids van UNHCR en stellen zij:

"In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. X van 18 maart 2002)."

Waar hun een laattijdig verzoek om internationale bescherming wordt verweten, voeren verzoekende partijen aan:

"Hun land definitief verlaten is geen beslissing die lichtvaardig moet worden genomen, vooral wanneer er ook kinderen bij betrokken zijn. Verzoekers hebben hun verzoek ingediend toen zij zich realiseerden dat ze geen andere keuze hadden, en dat ze nooit meer naar Albanië moeten terugkeren om hun leven te redden. Het feit dat Meneer en Mevrouw S. (...) zorgvuldig hebben nagedacht voor hun verzoek tot internationale bescherming in te dienen is op geen enkele wijze een relevante factor om te concluderen dat er geen gegronde vrees bestaat van hun kant in geval van terugkeer naar hun land van herkomst."

Omtrent de geloofwaardigheid van de wraakkwestie waarin verzoekers familie betrokken is, doen verzoekende partijen een algemeen betoog omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stellen zij: *"In casu zijn verzoekers consequent geweest in hun verklaringen, is er geen sprake van tegenstrijdigheid in hun verklaringen en wordt elke vraag van het CGVS op bevredigende wijze toegelicht. Bovendien hebben verzoekers verschillende documenten overgelegd ter staving van hun verklaringen. In werkelijkheid waren verzoekers bang en wilden ze zich niet mengen in het onderzoek naar de moorden op de familieleden van Meneer S. (...)."*

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op de beschermingsmogelijkheden in Albanië. Zij geven een uiteenzetting omtrent artikel 48/5, § 1 en § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en stellen dat gelet op de situatie van verzoeker en de beschikbare informatie ervan moet worden uitgegaan dat de Albanese autoriteiten om verschillende redenen niet in staat zijn om hen doeltreffend te beschermen.

Waar verzoeker verweten wordt dat hij geen klacht indiende tegen zijn belagers, wijst verzoeker erop dat de aanwezige politieagenten zagen dat hij werd aangevallen. Zij arresteerden verzoeker, zonder te proberen de andere betrokkenen te arresteren of de nummerplaat van de zwarte Mercedes te noteren. Toen verzoeker vervolgens werd vastgehouden, legde hij ook uit wat er gebeurde. De politie was dus op de hoogte van de aanval op zijn persoon en stelde geen onderzoek in. Dat verzoeker geen klacht indiende is irrelevant. Dat de autoriteiten niet spontaan een onderzoek openden, toont al aan dat hun bescherming ondoeltreffend is. Bovendien werd verzoeker aangevallen door een agent van de misdaadpolitie en deden de aanwezige agenten niets om hem te helpen, zodat het redelijk is om te begrijpen dat verzoeker de Albanese autoriteiten niet vertrouwde en geen klacht indiende. Verzoeker wijst nog op een Franstalig arrest van de Raad.

Over het feit dat verzoeker geen klacht indiende tegen de politie of tegen A.D., betogen verzoekende partijen verder:

"Wat betreft het incident met A.D. (...), waren de Albanese autoriteiten noodzakelijkerwijs op de hoogte van de aanvallen waaraan Meneer S. (...) was blootgesteld. Hij werd aangevallen door A.D. (...) (een agent van de misdaad politie) terwijl hij in het politiebureau was, in de schijnwerpers van de camera's. Hij werd toen bedreigd door A.D. (...) terwijl hij zich in een cel bevond. De politie was dus ook op de hoogte van dit incident en heeft geen onderzoek ingesteld."

Daarnaast volgens het CGVS, « Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging » (bestreden beslissing, bdz. 3). Hoewel het theoretisch mogelijk is om politieagenten in Albanië te vervolgen, heeft dit in de praktijk geen gevolgen gezien de corruptie op alle niveaus van het Albanese rechtssysteem.

Daarover erkent het CGVS dat er in Albanië nog verdere inspanningen nodig zijn om corruptie en georganiseerde misdaad te bestrijden, maar minimaliseert de omvang van deze verschijnselen (bestreden beslissing, bdz. 3). Hoewel er maatregelen worden genomen om de situatie te verbeteren, blijft corruptie wijdverbreid. Dit fenomeen is zo wijdverbreid in Albanië geworden dat dit land momenteel geen lid kan worden van de Europese Unie :

(...)

Andere krantartikelen en verslagen bevestigen het feit dat corruptie in Albanië nog wijdverbreid is:

- BTI 2018 Country Report – Albania (stuk 5) : (...)

- RFI, « Albanie : corruption et chômage au coeur des législatives », 23 juni 2017 (stuk 6): (...)

- United States Department of State – Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, Albania 2017 Human Rights Report (stuk 7) : (...)

- OSAR, « Albanie : vendetta – Renseignement de l'analyse-pays de l'OSAR », 13 juli 2016 (stuk 8): (...)

- Immigration and Refugee Board of Canada, « Albania : The Albanian State Police (ASP), including its structure and locations ; police corruption ; police misconduct ; procedures to submit a complaint against police and responsiveness to complaints (2011 -2015) », 15 september 2015 (stuk 9) : (...)"

Voorts stellen verzoekende partijen dat verweerder ten onrechte geen geloof hecht aan het gegeven dat verzoeker in de uitoefening van zijn functie reeds eerder getuige was van enkele wanpraktijken bij de politie. "Verschillende openbare en betrouwbare bronnen wijzen echter in dezelfde richting en wijzen op een verband tussen de Albanese autoriteiten en de georganiseerde misdaad :

- Libération, « En Albanie, l'argent de la drogue est devenu l'argent de la politique », 26 juni 2018 (stuk 10): (...)

- Apnews, « Albania opposition rallies, demands prime minister resign », 26 mei 2018 (stuk 11) : (...)

- OCCRP, « Albanians protest government corruption and organized crime links », 30 januari 2018 (stuk 12) : (...)

- BTI 2018 Country Report – Albania10 (stuk 5) : (...)"

"Tot slot konden verzoekers evenmin de bescherming van de autoriteiten van andere regio's van Albanië genieten, omdat de bescherming van de Albanese autoriteiten over het algemeen ondoeltreffend is. Inderdaad volgens l'Organisation suisse d'aide aux réfugiés (stuk 8), (...)."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om aan hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.3. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekende partijen de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"4. VRT, « Albanië pakt corruptie aan om bij de EU te kunnen horen », 16 juli 2018, (...)

5. BTI 2018 Country Report – Albania, (...)

6. RFI, « Albanie : corruption et chômage au coeur des législatives », 23 juni 2017, (...)

7. United States Department of State – Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, Albania 2017 Human Rights Report, (...)

8. OSAR, « Albanie : vendetta – Renseignement de l'analyse-pays de l'OSAR », 13 juli 2016, (...)

9. Immigration and Refugee Board of Canada, « Albania : The Albanian State Police (ASP), including its structure and locations ; police corruption ; police misconduct ; procedures to submit a complaint against police and responsiveness to complaints (2011 -2015) », 15 september 2015, (...)

10. Libération, « En Albanie, l'argent de la drogue est devenu l'argent de la politique », 26 juni 2018, (...)

11. Apnews, « Albania opposition rallies, demands prime minister resign », 26 mei 2018, (...)

12. OCCRP, « Albanians protest government corruption and organized crime links », 30 januari 2018 (...)"

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen preciseren niet welke bepaling van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens hen werd geschonden. Evenmin duiden

zij *in casu* en *in concreto* waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van voormeld artikel niet dienstig aangevoerd.

3.2. Betreffende de verwijzing door verzoekende partijen naar een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR, dient voorts te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

3.3. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt vastgesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.4. Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen verder met recht gemotiveerd en wordt door verzoekende partijen niet weerlegd:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.5. Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen eveneens ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst dient benadrukt te worden voor wat betreft de motieven die u uiteenzette bij uw vorige verzoek tot internationale bescherming, namelijk dat u gedwongen werd door onbekenden om ontslag te nemen als politieagent, het Commissariaat-generaal op 8 november 2006 een weigeringsbeslissing nam inzake uw verzoek tot internationale bescherming. Er werd vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen zich situeren in de privaatrechtelijke sfeer en u maakte niet aannemelijk dat u geen beroep kon doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. U brengt in het kader van uw huidige verzoek geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige beoordeling waardoor deze behouden blijft.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoekende partijen niet worden aangevochten, onverminderd overeind.

In dit kader kan bijkomend worden opgemerkt dat de feiten waarover verzoeker vorig decennium verhaalde klaarblijkelijk niet de aanleiding vormden voor het vertrek van verzoekende partijen uit Albanië en geen reden vormen waarom zij heden internationale bescherming zouden behoeven. Verzoeker keerde immers in 2006 terug naar Albanië, nam aldaar deel aan het openbare leven en oefende er een beroep uit, reisde in de loop der jaren verscheidene keren over een weer naar België en verliet Albanië slechts opnieuw en voorlopig definitief in 2018.

3.6. Verzoekende partijen stellen dat zij niet kunnen terugkeren naar Albanië en nood hebben aan internationale bescherming omdat zij slachtoffer vrezen te worden van een wraakactie van de moordenaars van de neven en broers van verzoeker en omdat zij problemen hebben met de personen die verzoeker belaagden op 31 augustus 2016 en A.D.

Dat verzoekende partijen omwille van de voormelde redenen nood zouden hebben aan internationale bescherming, wordt echter vooreerst tegengesproken door hun bijzonder laattijdige asielaanvraag in België. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Er dient allereerst evenwel opgemerkt te worden dat u de afgelopen jaren verschillende keren in België verbleef, ook na het incident van 31 augustus 2016 en telkens terugkeerde naar Albanië. De laatste keer dat u naar België kwam, voordat u definitief Albanië verliet in maart 2018, was in december 2017. U diende, uitgezonderd van uw eerste verzoek in 2006, geen enkele keer een verzoek tot internationale bescherming in. U stelde dat de reden hiervoor uw familie was – die niet met u meereisde – en dat u

samen met hen een verzoek tot internationale bescherming wou indienen (2e verzoek CGVS I, p. 16-17). Voorts moet worden opgemerkt dat u na uw laatste aankomst in België in maart 2018, u nog eens twee maanden wachtte alvorens u een verzoek tot internationale bescherming indiende. U gaf aan dat uw vrouw niet helemaal overtuigd was (2e verzoek CGVS I, p. 9). Een dergelijke houding is evenwel niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming en ondermijnt bijgevolg de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat zij zorgvuldig nadachten over het vertrek uit hun land, kan namelijk niet verklaren waarom zij ondanks de vermeende dreiging nog meer dan anderhalf jaar in Albanië bleven en waarom verzoeker gedurende deze periode meermaals vrijwillig terugkeerde naar Albanië. Evenmin kan dit verklaren waarom ook na aankomst in België nog maandenlang getalmd werd met het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van wanneer hij daartoe de kans heeft een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker en verzoekster nalieten dit te doen, dat zij dermate lang talmden alvorens zulk verzoek in te dienen en dat verzoeker bovendien meermaals vrijwillig terugkeerde naar Albanië, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in hunner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor hun algehele geloofwaardigheid.

Verder wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Wat betreft de problemen die u kende in augustus 2016 (u werd op straat door enkele onbekenden aangevallen die vervolgens konden ontsnappen door een tussenkomst van enkele agenten, waarmee uw belagers volgens u banden hebben en u werd vervolgens bedreigd door A.D. (...), 1 van die agenten die waren tussengekomen en die u vervolgens beschuldigd had van poging tot moord) dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u geen beroep kan doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. U diende geen klacht in tegen uw belagers (CGVS I, p. 14) omdat u meent niet op de autoriteiten te kunnen rekenen aangezien u de invloed van A.D. (...) (die inspecteur is bij de misdaadpolitie) heeft opgemerkt doordat hij u zonder enig gevolg sloeg in het politiecommissariaat voor enkele camera's en u later bedreigde – waardoor ook uw advocaat u adviseerde om geen klacht in te dienen tegen A.D. (...) (CGVS I, p. 14), aangezien alle verklaringen en vaststellingen op papier gewijzigd werden (CGVS II, p. 6-7), aangezien uw zes belagers nog steeds op vrije voeten lopen terwijl ze volgens u gemakkelijk gevat kunnen worden (wat volgens u een indicatie is dat uw belagers banden hebben met de politie) (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 6), aangezien u in uw uitoefening van uw functie eerder getuige was van volgens u enkele wanpraktijken bij de politie (zo werden niet alle gevonden cannabisplantages meteen vernietigd en diende u de neef van een parlements lid na arrestatie aan andere agenten over te dragen) (CGVS II, p. 4-5) en aangezien u in het nieuws genoeg voorbeelden ziet van hoe gevaarlijk het in Albanië is om hulp te zoeken (CGVS II, p. 12). Allereerst blijkt uit verklaringen geenszins dat A.D. (...) de autoriteiten in die mate kan beïnvloeden dat u geen beroep meer kan doen op de autoriteiten van uw land in geval van problemen met A.D. (...). Zo werd zijn klacht die hij tegen u indiende wegens de aanval in augustus 2016 uiteindelijk geannuleerd/geseponeerd nadat het parket had vastgesteld dat u geen misdrijf had gepleegd (CGVS I, p. 15). Verder is het ook weinig aannemelijk dat A.D. (...) u wil viseren aangezien uit de beslissing van het parket blijkt dat A. (...) zijn klacht tegen u heeft ingetrokken. Aan uw bewering dat al de verklaringen en vaststellingen gewijzigd werden op papier kan gelet op de vaststelling dat het parket op 2 maart 2017 uw versie van de confrontatie op 31 augustus 2018 bevestigde in hun beslissing tot het annuleren van een rechtszaak tegen u, zoals blijkt uit de door u ingediende beslissing van het parket, kan evenmin enig geloof gehecht worden. Dat u eerder getuige was van enkele wanpraktijken bij de politie weet evenmin te overtuigen als verklaring om geen stappen te ondernemen tegen uw belagers. U bent immers niet zeker dat er onregelmatigheden zijn gebeurd bij de overdracht van de neef van het parlements lid aan enkele andere agenten (CGVS II, p. 4). Dat niet alle cannabisplantages meteen bij het vinden vernietigd worden kan te wijten zijn aan logistieke (tijd/middelen) of wettelijke beperkingen of wegens beperkingen verbonden aan de stand van een lopend politieel/gerechtelijk onderzoek. Wat betreft uw bewering dat uw aanvallers van in de file banden hebben met de autoriteiten waardoor ze nog steeds op vrije voeten zijn moet opgemerkt worden dat het net de bedoeling is van het indienen van een klacht dat u bescherming krijgt tegen uw belagers. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden

gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. U diende echter geen klacht in tegen uw belagers uit de file, waardoor het ook niet onlogisch is dat ze nu nog steeds op vrije voeten zijn (CGVS II, p. 5). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Wat betreft uw verklaring aangaande de beweerde band tussen uw belagers in de file en de politie (CGVS II, p. 6) moet opgemerkt worden dat voorts uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. U diende nooit klacht in tegen de politie voor het door u ervaren gebrekkige/foutieve politie-optreden bij de confrontatie met uw belagers uit de file (CGVS I, p. 14, CGVS II, p. 6). Uw verklaringen dat het geen zin had en dat uw leven bedreigd werd volstaan, gelet op voorgaande informatie aangaande de beschikbare beschermingsmogelijkheden, niet als verschoning van uw nalaten (CGVS I, p. 14-16, CGVS II, p. 6-7). Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Tot slot volstaat uw verwijzing naar wat u in het nieuws ziet niet om te besluiten dat u persoonlijk geen beroep kan doen op de bescherming van uw autoriteiten. Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u geen klacht kon indienen tegen uw belagers (de aanvallers van in de file en A.D. (...)) en dat u geen beroep kon doen – of zou kunnen doen in geval van verdere problemen bij een terugkeer naar Albanië – op de hulp en bescherming van de in Albanië aanwezige autoriteiten."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

Waar zij wijzen op de verklaringen die verzoeker eerder aflegde, dient te worden opgemerkt dat zij met de loutere herhaling van deze verklaringen geenszins afbreuk kunnen doen aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Op basis van deze vaststellingen, dient samen met verweerder te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij tegen zijn belagers geen klacht zou kunnen indienen en bescherming zou kunnen verkrijgen in Albanië. Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat A.D. de autoriteiten dermate kan beïnvloeden dat hij geen bescherming kan krijgen. Diens klacht werd immers geseponeerd omdat vastgesteld werd dat verzoeker geen misdrijf pleegde. Eveneens blijkt dat het niet aannemelijk is dat A.D. hem nog zou willen viseren, aangezien deze persoon zijn klacht introk. Voorts blijkt uit het voorgaande genoegzaam dat verzoeker ten onrechte beweerde dat alle verklaringen en vaststellingen werden gewijzigd op papier. Tevens blijkt hieruit dat verzoeker met het gegeven dat hij eerder getuige zou zijn geweest van wanpraktijken bij de politie geen dienstige verklaring aanreikte voor het feit dat hij geen klacht indiende bij de politie.

Verder ligt de informatie die verzoekende partijen in het kader van het voorgaande citeren volledig in dezelfde lijn als en doet deze bijgevolg geenszins afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat er op dit vlak nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekende

partijen zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kunnen verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege hun nationale overheden.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen eveneens met reden aangegeven:

“Wat betreft de gevreesde wraakacties van de moordenaars van uw neven en broer is het allereerst bijzonder opmerkelijk vast te stellen dat u niet (meer) weet wie de moordenaars van uw familieleden zijn (CGVS II, p. 3). Dat u zich ook nooit geïnteresseerd heeft in de identiteit van de moordenaars is gelet op uw hieraan verbonden vrees die er u toe aanzette om vaak te verhuizen (CGVS I, p. 12-13) op zijn minst merkwaardig te noemen (CGVS II, p. 3). Samen met voorgaande vaststellingen inzake het laatsttijdig indienen van uw huidig verzoek om internationale bescherming plaatsen deze bemerkingen ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees hieromtrent. Daargelaten de geloofwaardigheid heeft u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van concrete moeilijkheden met de moordenaars van uw familieleden geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de (...) aanwezige autoriteiten. Uw verklaring niet meer in de politie te geloven ten gevolge van uw problemen in augustus 2016 kunnen gelet op bovenvermelde vaststelling dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u geen beroep kan doen op de hulp van uw autoriteiten naar aanleiding van de problemen in augustus 2016 niet weerhouden worden. Eenzelfde redenering dient gemaakt te worden voor de poging tot aanrijding en de bedreiging van februari 2018 – feiten waarvan u de politie evenmin op de hoogte bracht (CGVS I, p. 16).”

Verzoekende partijen slagen er niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. Ten onrechte trachten zij verzoekers onwetendheid omtrent de moordenaars van verzoekers neef te vergoelijken. Indien zij werkelijk vreesden slachtoffer te worden van hun wraakacties, kon worden verwacht dat verzoekende partijen zich, gelet op het belang hiervan voor het inschatten van hun vrees, over hun identiteit zouden hebben geïnformeerd. Dit geldt nog des te meer gelet op verzoekers functie als politieagent. Als politieagent had hij namelijk bij uitstek de mogelijkheid om zich hierover te informeren en mocht van hem hierin de nodige interesse worden verwacht.

Hoe dan ook kan, gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, worden aangenomen dat verzoekende partijen bij eventuele problemen met de moordenaars van verzoekers familieleden in hun land van herkomst toegang hebben tot de nodige bescherming.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Ten slotte verklaarde u onterecht ontslagen te zijn bij de politie. U stelde dat u ontslagen werd voordat de rechtbank een uitspraak deed in de klacht wegens poging tot moord (2e verzoek CGVS I, p. 8). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat stelde u dat u niet in beroep was gegaan tegen deze beslissing (2e verzoek CGVS I, p. 15), maar tijdens uw tweede onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u dan toch in beroep te zijn gegaan bij de Commissie van Toezicht waar uw ontslag dan bevestigd werd. Uit het ter zake ingediende document blijkt echter dat u tegen deze beslissing nog in beroep kan gaan. U deed dit echter niet omdat u op dat moment bezig was met de

veiligheid van uw familie (2e verzoek CGVS II, p. 10-11). Uit niets blijkt dan ook dat u geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden. Uit niets blijkt bovendien dat uw ontslag werd ingegeven door gronden opgenomen in de Geneefse Conventie of dat uw ontslag dient beschouwd te worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze niet aanvechten, onverminderd gelden.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde evenmin aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst riskeren te worden vervolgd of blootgesteld aan ernstige schade. Evenmin tonen zij gelet op de hoger gedane vaststellingen aan dat zij bij een eventueel risico op vervolging of ernstige schade verstoken zouden blijven van de bescherming van hun nationale autoriteiten. Bijgevolg beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Evenmin schenden de bestreden beslissingen, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 PR CGVS. Verzoekende partijen maken immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.11. Gelet op het voorgaande, concludeert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen met recht als volgt:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT